

bragt, Ungdomsfængsel udstaaes i en dertil bestemt særlig Afdeling i det almindelige Fængsel.

Angaaende Kapitlets Regler om *Fuldbyrdelsen af Frihedsstraffene* skal iøvrigt bemærkes følgende:

Særlige Bestemmelser for Fuldbyrdelsen af de enkelte Frihedsstraffe haves i § 37 (Tugthus), § 39, jfr. U. § 37, Stk. 1 og 2 (Fængsel), § 50, jfr. U. § 46 (Ungdomsfængsel) og § 51, jfr. U. § 48 (Hæfte). Mere almindelige Regler gives i §§ 40—43, jfr. U. §§ 37, Stk. 3—5, 36, 35 og 39, der omfatter saavel Tugthus som Fængsel, og §§ 52—55, jfr. U. §§ 50—52, der omfatter alle Arter Frihedsstraf.

Ud fra det Synspunkt, at Hovedprincipperne for Straffuldbyrdelsen bør være et Lovgivningsanliggende, er der i Lovforslaget givet nærmere Regler herom i betydelig videre Grad end ved den nu gældende Straffelov hjemlet, omend ikke i det Omfang som af Kommissionen foreslaaet. Der gives saaledes ikke blot Bestemmelser om, efter hvilke Hensyn (Straffens Art og Varighed o. s. v.) og hvorledes Straffen vil være at fuldbyrde henholdsvis i Enrum (Celle) og i Fællesskab (§§ 37, 39, 40 og 50—52), men ogsaa nærmere Regler angaaende Fangernes Arbejde (§§ 41, 50, Stk. 3, og 51, Stk. 3), Forplejning og Dragt (§§ 42 og 51, Stk. 2) samt om Disciplinærstraffe og Sikringsmidler overfor Fanger, der udstaar Straf (§§ 53 og 54). Dog har man ment at burde udelade en Del af de af Kommissionen foreslaaede mere specielle Bestemmelser vedrørende Straffuldbyrdelsen (U. § 36, Stk. 1, 2det Punktum og Stk. 2, 3die Punktum, § 38 og § 49) dels som værende overflødige, dels som snarere hjemmehørende i den kgl. Anordning, i hvilken der ifølge § 55 (jfr. U. §§ 47 og 48, Stk. 4) skal træffes nærmere Bestemmelser om Fuldbyrdelsen af de forskellige Frihedsstraffe. Efter Lovforslaget er der ikke som nu ifølge Straffelovens § 13 Adgang til Afkortning i Straffetiden, fordi Straffen udstaaes i Enrum.

Reglerne i Lovforslagets §§ 37 og 39 om, hvorvidt Straffen skal udstaaes i Enrum eller i Fællesskab, afviger derved fra Kommissionens Udkast (§ 37), at de — som ogsaa af den første Straffelovskommission foreslaaet — af praktiske Hensyn overlader det til Justitsministeriet ved Anordning at fastsætte visse nærmere almindelige Bestemmelser herom, ligesom der er givet Justitsministeren en videregaaende almindelig Myndighed til at tilstede Afvigelser fra de almindelige Regler.

Ved Affattelsen af § 53 om Disciplinærstraffe har man af fængselsmæssige Hensyn fraveget Kommissionsudkastet (§ 51) paa følgende Punkter. Man har udeladt den under Nr. 2 i Udkastet nævnte Straf: haardt Natteleje indtil 14 Dage. Vand-og-Brød-Straffen (Nr. 3) foreslaas at kunne anvendes i indtil 3×5 Dage i Stedet for 5 Dage og Strafcelle (Nr. 5) i indtil 3 Maaneder i Stedet for 2 Maaneder overfor Tugthusfanger. Den under Nr. 7 i Udkastet nævnte Straf: mørk Celle indtil 4 Dage, dog kun for Fanger over 18 Aar, er udeladt. Endelig har man ved en Tilføjelse til Stk. 4 foreslaaet, at den ved Hensættelse i Strafcelle foraarsagede Forlængelse af den idømte Straffetid med Fængselsdirektørens Samtykke skal kunne overstige en Trediedel af Straffetiden. Som det ses foreslaas Legemsstraf end ikke anvendt som Disciplinærstraf.

Af Reglerne om Straffuldbyrdelsen finder man Anledning til at fremhæve Bestemmelsen i § 50, Stk. 3, om Fuldbyrdelsen af Ungdomsfængsel, der er et Udtryk for, at Ungdomsfængsel omend et Fængsel af Navn, for at svare til sin Bestemmelse, skal føres ud i Livet mere i Skikkelse af en Opdragelsesanstalt end af et sædvanligt Fængsel (Mot. Sp. 108—09).

IV. Med Hensyn til Ordningen af *Bødestraffen* (Lovforslagets §§ 56—61, jfr. U. §§ 53—58 og Mot. Sp. 128—49) bemærkes følgende:

Justitsministeriet er, som det fremgaar af ovenstaaende, med Kommissionen enig i, at man bør søge at komme bort fra de ganske kortvarige Frihedsstraffe. Som Middel hertil tjener dels, at Fængsels- og Hæftestraffens Minimum er sat væsentlig op i Forhold til den gældende Ret, dels at betinget Straffedom kan anvendes, dels endelig, at Bødestraffen reorganiseres paa en saadan Maade, at den bliver tjenlig til Anvendelse i videre Omfang end tidligere. Bødestraffen maa bringes i saadant Forhold til den dømtes økonomiske Evne, at den bliver følelig som Straf, og paa den anden Side ikke bliver større, end at Bøden normalt kan betales. For at man dernæst ikke ad en Omvej gennem Afsoningsstraffen skal vende tilbage til de kortvarige Frihedsstraffe, maa det søges gennemført, at Bøden i Almindelighed ogsaa bliver betalt.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal først nævnes, at § 56, Stk. 2, indfører som nyt i dansk Ret den i adskillige andre Lande kendte Ordning, at Bøde uden speciel Hjemmel i det enkelte Straffe-